

گپ و گفت

زن‌ها آغازگر صلح‌اند

گفت‌وگو با تنها بانوی عضو شورای اسلامی شهر

در آستانه یک‌سالگی کمیسیون ویژه زنان و خانواده با تنها عضو بانوی شورای ششم شهر مشهد همراه می‌شویم تا از فراز و نشیب‌ها و روزهای خدمت در شهرداری برای ما بگوید. آنچه در ادامه می‌خوانید نگاه متفاوت و مادرانه او به شهر و دغدغه‌هایی است که بدو ورود به شهرداری دنبال کرده‌است.

دو دهه با شهرداری

فاطمه سلیمی متولد سال ۱۳۶۰ است. او دانش‌آموخته رشته مدیریت و دانشجوی دکتری فیزیک هسته‌ای است. در ششمین دوره از شورای اسلامی شهر مشهد به عنوان نماینده شهر انتخاب شد و به عنوان تنها عضو زن در این دوره از شورای اسلامی شهر مشهد بر کرسی هیئت رئیسه نشست.

او عضوی از اعضای یک خانواده ده‌فرزندی است. مادر است و همسری همراه از اهالی فرهنگی شهرداری مشهد دارد که از سال ۸۴ و از زمان روزهای کار در سازمان فرهنگی همراه هم شده‌اند.

سلیمی بدنه شهرداری را از سال ۱۳۸۳ تجربه کرده و سوابق اجرایی از قبیل ریاست اداره آموزش شهروندان سازمان فرهنگی اجتماعی شهرداری، ریاست اداره رفاه و کارکنان شهرداری، ریاست اداره امور کارکنان یا کارگزینی شهرداری، مسئولیت فرایند و نوسازی معاونت خدمات شهری شهرداری، مشاور بانوان معاون فرهنگی، مشاور بانوان معاون خدمات شهری، عضویت در کمیته زنان آسیب دیده استان و مجری طرح‌های اشتغال و کارآفرینی در سطح شهری و استانی را در کارنامه خود دارد.

عضویت در هیئت رئیسه شورای اسلامی، نایب رئیسی کمیسیون برنامه، بودجه فناوری اطلاعات و منابع انسانی و عضویت کمیسیون شهرسازی و معماری از وظایف اوست اما مهم‌ترین، اصلی‌ترین و متفاوت‌ترین نقش تنها بانوی شورای ششم که برای اولین بار در کشور رقم خورده‌است ریاست کمیسیون ویژه بانوان و خانواده است. این کمیسیون در حال تجربه یک‌سالگی خود است و در نگاهی کلان، به دنبال افزایش زیست‌پذیری شهری بانوان و همچنین ارتقای جایگاه بانوان مشهد و کشور در افق جهانی است.

نه تنها زنان، همه اقشار جامعه بتوانند از آن‌ها بهره ببرند. به زعم من، او برای همه این خلق‌ها جنگیده زیرا در برابر یک ساختار پیچیده با زیرساخت‌هایی ناهماهنگ ایستاده‌است.

برایم عجیب است که اتاق یک عضو شورای اسلامی شهر چرا این قدر خالی از گلدان است! فقط چند دانه گلدان در اطراف اتاق که چندان به چشم نمی‌آید. آخر کار که من هم گلدانم را می‌گیرم، متوجه می‌شوم قرارش این است که به همه مهمانان یک گلدان هدیه کند.

چند برداشت کاملاً آزاد

آنچه برای زنان انجام داده و خواهد کرد صحبت کنیم، درباره فراز و نشیب‌هایی که کمر همت بسته تا اثبات کند که می‌شود.

صحبت‌مان مادرانه شروع می‌شود، مادرانه‌ای برای شهر که خلأ آن آسیب‌های زیادی به بدنه جامعه زده است. آن طور که خودش می‌گوید، روزهای آخر هفته‌اش برای مادرش است. چه آن زمان که کارشناسی در شهرداری بوده است چه اکنون که تنها بانوی عضو شورای ششم است. اعتقاد دارد برای تعالی شهر، باید نگاهی مادرانه به آن داشت و سکان را به مادران سپرد تا زندگی خلق کنند و شادی بیافرینند. مادرانه‌ای که در این یک سال و اندی او تلاش کرده است چادر گل‌گلی‌اش را بر سر شهر بکشد و زنان را با نگاهی تازه یا به قول خودش با فرکانسی نو به جامعه معرفی کند و بستریایی خلق کند که

شاید اگر کسی دیگر بود، دست و دلم می‌لرزید، خیلی رسمی‌تر برخورد می‌کردم و خودکارم را همان اول کار روی میز نمی‌گذاشتم اما سوژه صمیمی‌تر و همراه‌تر از این حرف‌هاست.

خودش دم در می‌نشیند و مهمان را بالا دست می‌نشاند. این قانون برای همه مهمانان صدق می‌کند. فرقی نمی‌کند مدیر و رئیس باشی یا یک مراجعه‌کننده عادی.

نگاهی عمیق و مادرانه دارد. با همه میهمانان و مراجعه‌کنندگان خود گرم می‌گیرد، بدون آنکه بخواهد مثل بعضی‌ها قبلش به این فکر کند که چه کسی میهمان است و چه کاری دارد و چه می‌خواهد.

قرارمان ساعت ۹ در آخرین روز هفته است. می‌خواهیم در آستانه یک‌سالگی کمیسیونی که او خالق آن در شورای اسلامی شهر است، درباره

